

Moters likimas: du vyrai - už groto, dukra - kapuose

Atkelta iš 1 psl.

Tačiau naujagimius nepakeitė nei V.Lapienio pomėgio, nei charakterio. Valdas ir toliau girtuokliavo, apsvaigęs vijo iš namų ir Loreta, ir vaikus, daužė daiktus. Ne kartą jį tramdė policijos pareigūnai.

Balandžio 9 - ają V.Lapienis Rokiškyje vaikams už 20 litų nupirko nedidelį pripučiamą plaustelį. Vaikai tą pačią dieną jį ir išbandė Kriaunos upėje. Kol jie plaukiojo palei krantą, V.Lapienis išsi-maudė. Nebodamas geliančio vandens, jis tai darydavo dažnai. Maudytis versdavo ir vaikus. Peršalęs sūnus Arūnas net buvo susirgęs laringitu.

Balandžio 10 - osios pavarę neblaivus V.Lapienis vėl sumanė pasiteškenti Kriaunoje. Kartu eiti pavadino ir Kristiną. Po kurio laiko Loreta išvydo grįžtantį sugyventinį, rankose besinešantį batus ir marškinius. Kristinos nesim-atė. Į išgąstingą Loretos klausimą V.Lapienis atsakė: "Tu buvai prie upės ir ją pasiėmei". Lyg nieko nebūtų atsitikę, sugyventinis išsi-drėbė ant lovos. Loreta ėmė jį purtyti ir vėl klausti, kur dukra. Tada jis pasakė: "Nuplaukė bliūde lyg vėpla". Moteris pasileido prie upės...

Kristiną ne per toliausiai nuo tos vietos, kur ji atsisėdo į plaustelį, po 20 dienų surado žvejys...

Po nelaimės V.Lapienis gyvenimo būdo nepakeitė. Nors sugyventiniai turėjo 6 hektarus žemės, laikė gyvulius, tačiau vyriškiui ūkio darbai nerūpėjo.

**Pas Kristiną V.Šedys sugrįžti nespėjo...
Ar sulauks savo tėvo V.Lapienio sūnus
Arūnas?**

Užtat prie butelio jis suskubdavo bene pirmas. Gėrimo Pakriauniuose, pasienyje, nestigo (turbūt ir dabar nestinga). Loreta šį kaimą pavadino juodu kraštu.

Rajono apylinkės teismas V.Lapieniui skyrė 2 metų laisvės atėmimo bausmę, kurią jis turės atlikti bendrojo režimo pataisos darbų kolonijoje. Sakytume, likimas: abu Loretos Šedienės vyrai už groto atsidūrė dėl tos pačios priežasties - už vaikų žūtis.

Vygandas Pranskūnas

Auginti galvijus jau nuostolinga

Utenos akcinė bendrovė "Mėsa" spalio mėnesį iš rokiškėnų nupirko per 500 galvijų, spalio - apie 700. Šie skaičiai iš esmės tenkino pasiūlą. Tačiau lapkričio mėnesį padėtis iš esmės pasikeitė ir ne į gerąją pusę: šią savaitę, pavyzdžiui, iš Utenos buvo laukiama tik vieno furgono, kuris išsivežė 16 galvijų. Žodžiu, parduotinių galvijų banda iš esmės nesumažėjo, nes, rajono žemės ūkio skyriaus zootechnikės Liudos Mikulėnienės žiniomis, dabar pas mūsų žemdirbius susikaupė per 400 galvijų, kuriuos jie norėtų realizuoti ir gauti pinigus.

Tai viena problema. Antra problema - mėsos supirkimo kainos. Už pirmos kategorijos galvijų prieauglio 1 kilogramą gyvo svorio valstietis dabar gauna 3,15, antros kategorijos - 2,80, trečios A kategorijos - 2,52 lito. Už antros A kategorijos karvių kilogramą dabar mokama 2, antros B kategorijos - 1,80 lito. Šios kainos valstiečių, be abejo, netenkina, nes galvijų prieauglio kilogramo savikaina sudaro apie 3,60 lito. Taigi galvijus auginti mėsai darosi nuostolinga.

Ivertindamas tokią padėtį, šalies Žemės ūkio rūmų Mėsos gamybos komitetas priėmė kreipimąsi į Lietuvos premjerą G.Vagnorių ir Lietuvos žemės ūkio ministrą E.Makelį, kuriame reikalaujama apginti šalies rinką nuo importinės mėsos ir 1999 metams nustatyti minimalias ribines jos supirkimo kainas: už pirmos kategorijos galvijų prieauglio kilogramą - 4, antros kategorijos - 3,80, trečios A kategorijos - 3,50 lito. Karvių gryo svorio kilogramo kaina turėtų padidėti 90 centų. Be to, kreipimėsi reikalaujama sumažinti PVM iki 9 proc. šalies vidaus rinkoje realizuojamai žemės ūkio produkcijai ir žemės ūkio gamybos paslaugoms. Kategoriškai prieštaraujama dyzelinio kuro ir benzino akcizo padidinimui.

Stasys Daugėla

Prenumeratą priima visi paštai, redakcija, visuomeniniai platintojai

Lietuviški "spektakliai" įdomesni

I "Pragiedrulių" redakciją užsukusi čigonė iš Rygos, vardu Estera, pirmiausia pasiūlė natūralios odos paltų. Rokiškio turguje jie kainuoja apie 800 litų, tačiau pasiderėjus čigonaitė nusileido iki 680 ir, žinoma, laimėjo.

Bet ne prekybiniai antkainiai domina šiame rašinyje. Čigonėlė Estera

pasakojo, kad ji, Latvijos pilietė, neturi pa-

stovaus darbo, kad visko pertekusioje Rygoje stinga tik dviejų dalykų: darbo ir padraus uždarbio.

Tikėkimės, kad Estera Rokiškyje neblogai pasipelnė ir, grįžusi į Rygą, labai skųstis gyvenimu negalės. O Latvijos sostinėje šiomis dienomis tikrai linksma: mūsų šiaurės kaimynai švenčia savo nepriklausomybės 80 – metį. Geriausius lietuvių linkėjimus jiems nuvežė mūsų šalies prezidentas Valdas Adamkus.

Latviams mes truputį pavydime. Nepriklausomybės 80 – mečio proga jie gavo neblogą dovanėlę iš Briuselio – Europos komisijos palankumą, gerą pažangos įvertinimą ir pažadą jau kitais metais pradėti rimtas derybas dėl stojimo į Europos Sąjungą. Lietuva, deja, tokios malonės nesulaukė, nors jau keleri metai apie Europos Sąjungą tik ir tekalbame.

Pavydime ir Estijai, nes ji į Europą pasistūmėjo daugiau net už Latviją. Saugodama savo žemdirbių interesus, Estijos vyriausybė muitais užtvėrė kelius lietuviškai kiaulienai, nes estai ir savos jau nebežino, kur realizuoti.

Atpigus grūdams, auginamų kiaulių

skaičius visose trijose Baltijos respublikose šoktelėjo gerokai: Lietuvoje – 7 procentais, Latvijoje – 30, Estijoje – 28.

Lietuvos ūkininkai, kaip matome, santūresni. Bekonų ir jie priaugintų, bet, ši rudenį kiaulienos kainoms nukritus iki 4– 4,30 lito už kilogramą gyvo svorio, kiaules auginti jau nebeapsimoka. Be to, pigios mėsos srautas plūsta iš Vakarų.

Sustabdyti to srauto vis dar neįmanoma. Štai visai neseniai Žemės ūkio ministerija vėl išdavė leidimus mėsai įvežti net 20-čiai firmų. Spalio mėnesį į Lietuvą oficialiai atvežta 1000 tonų kiaulienos. Tai – 13000 bekonų! Kontrabandinės mėsos keliai nežinomi.

Lietuvos ūkininkų problemas į antrą planą nustumia dažnokai organizuojami "spektakliai".

Ypač visus domino Seimo nario Audriaus Butkevičiaus teismas. Jam atseikėta 5,5 metų sustiprintojo režimo patalios darbų kolonijoje. Ką jis dirbs toje darbų kolonijoje, dar neaišku. Turbūt rašys politinius memuarus, kuriuos problemų prislėgti ūkininkai skaitys ir galvos, kad auginti bekonus vis dėlto geriau, negu politikuoti ar sėdėti kalėjime.

Antras "spektaklis" – Lietuvos laisvės sąjungos lyderio Vytauto Šustausko suorganizuotas automagistralės Vilnius – Klaipėda blokavimas.

Kuris "spektaklis" įdomesnis, tešprendžia pats skaitytojas.

Stasys Varneckas

Pareiškimai dėl buvusių indėlių dar priimami

Nuo lapkričio 16 – osios dalis Lietuvos gyventojų jau gali laisvai disponuoti atkurtomis santaupomis – rubliniais indėliais, 1991 – 1993 metais turėtais Lietuvos valstybiniuose bankuose.

Pirmos grupės invalidai ir šeimos, auginančios vaiką invalidą, vyresni nei 85 metų žmonės, reabilituoti politiniai kaliniai ir tremtiniai, nukentėjusieji per 1991 metų sausio bei vėlesnius įvykius, taip pat visi šių indėlių paveldėtojai, iki šių metų lapkričio 10 dienos informavę Lietuvos taupomąjį banką, jog nori atkurtas santaupas atsiimti iš karto, jau 5 dienos, kai tai gali padaryti.

Visi likusieji, turintys teisę šiais metais disponuoti atkurtais rubliniais indėliais, bet nepateikę tokių prašymų bankui, indėlius dar šešis mėnesius laikys Taupomajame banke.

Santaupos automatiškai dalyvaus Taupymo programoje. Už šiuos indėlius bus mokamos 9 proc. metų palūkanos. Žmonės galės atsiimti indėlį ir anksčiau (pvz., po 3 mėnesių), bet tokiu atveju metų palūkanos bus 7,5 proc.

Pareiškimai atsiimti buvusius indėlius priimami ir dabar.

Vitas Žitkus

KAIP PRAILGINTI DIENĄ?

Mąščiau mąščiau apie Europos laiką ir pamaniau, kad reikia paskaičiuoti nuo saulės patekėjimo. Išėjo štai kas.

Pavyzdžiui, praėjusiais metais lapkričio 7 dieną saulė tekėjo septintą valandą trisdešimt trys minutės, šiais metais – šeštą valandą trisdešimt trys minutės. Bet šiomet darbo diena prasideda ne devintą, o aštuntą valandą. Taigi minėtą dieną ir pernai, ir užpernai, ir šiomet nuo saulės patekėjimo iki darbo laiko ir pamokų mokyklose pradžios praėjo vienodas laiko tarpas – valanda ir dvidešimt septynios minutės.

MUMS RAŠO

Pavasarij viena gydytoja spaudoje gąsdino, jog susirgsime dėl to, kad reikės anksti keltis. Rudeniniai gąsdinimai visiškai priešingi pavasariniams. Dabar jau susirgsime ir numirsime dėl to, kad anksti sutemsta.

Išeitų, kad norime keltis anksčiau.

Negaliu suprasti, kaip galima susirgti, padaryti avariją, išprotėti ar nusižudyti vien dėl to, kad laikrodžio rodyklės rodo ne devintą, o aštuntą valandą, nors darbo diena ir pamokos prasideda ir baigiasi lygiai tuo pačiu paros metu kaip ir ankstesniais metais. O jau niekur nedirbantys turi visišką veikimo laisvę, visada gali keltis su vieversiais ir gultis su vištomis.

Bet mums patinka kritikuoti valdžią. Tik pamanykite! Negali sustabdyti saulės, kad ilgiau pašviestų. Ant lėkštelės mums saulę turėtų atnešti. O gal kita valdžia atneš? O gal verčiau paskaitykime lietuvių liaudies pasaką "Kaip ponas dieną ilgino". Ten visa esmė.

Janina Navikaitė

PRO MEMORIA

Rokiškio miestas
Adelė Vinskavičienė
(1915 11 23 – 1998 11 13)

Uršulė Driskienė
(1904 12 07 – 1998 11 14)

Obelių seniūnija
Juozas Vertibavičius
(1917 06 16 – 1998 11 17)

Juodupės seniūnija
Bronislava Bieliūnienė
(1927 09 11 – 1998 11 13)

Pandėlio seniūnija
Jonas Bulovas
(1923 03 11 – 1998 11 12)

Juozas Šainauskas
(1929 11 24 – 1998 11 14)

Bronislava Kaunietienė
(1912 11 22 – 1998 11 16)

Kamajų seniūnija
Vilgelmas Mikuckas
(1915 12 01 – 1998 11 13)

Kostas Sapka
(1907 11 26 – 1998 11 14)

Boleslovas Slavinskas
(1905 09 04 – 1998 11 15)

Bronė Bitinienė
(1914 02 15 – 1998 11 15)

Veronika Matiukaitė
(1931 02 11 – 1998 11 18)

Kriaunų seniūnija
Remigijus Prascienius
(1960 03 03 – 1998 11 14)

Justinas Kavaliauskas
(1938 03 05 – 1998 11 16)

Jūzintų seniūnija
Antanas Bučys
(1942 01 01 – 1998 11 13)

Benjaminsas Paišys
(1923 03 30 – 1998 11 17)

Nuoširdžiai užjaučiame artimuosius

Nuoširdžiausius užuojautos žodžius skiriame **ANTANUI BREIKAI** dėl staigos ir netikėtos sūnaus Stasio mirties.

Rokiškio pensininkų "Bočiai" skyriaus taryba ir draugijos nariai

1983 m. Audi 100, 1,8, veliūro salonas, 5 pavaros, T.A. iki 2000 m.
Tel. 31532.

Opel Ascona, 1985 m., 1,6, T.A. iki 2000 m. Kaina 850.
Tel. 32983, 42114.

Mitsubishi Lancer, 1984 m., 1,8, dyzelis. Kaina 2400 Lt.
Tel. 57763.

Nekilnojamas turtas

Respublikos gatvėje skubiai parduodami du kambariai. Kaina 3000 Lt.
Tel. 52060. (8-268) 30199.

3 kambarių butą su patogumais Panevėžio geležinkelio stotyje. Yra ūkiniai pastatai.
Tel. 63235.

3 kambarių butą Juodupėje (2 aukštai) arba keičia į gerą automobilį.
Tel. 57294, (8-285) 25427.

Sodą Jakiškių kaime (už valymo įrengimų). Kaina 1000 Lt.
Tel. 68281.

Juodupėje 2,5 kambario butą su patogumais, 2 aukštai. Buto plotas 50 kv. m, yra telefonas.
Tel. 32537, 57719.

Didsodėje pigiai 2 aukštų namą su daliniais patogumais (viena namo siena bendra su kito namo), yra ūkiniai pastatai, 3,5 ha žemės, 1,2 ha miško, telefonas.
Tel. 32537, 57719.

Mūrinį namą su ūkiniu pastatu Žiobiškyje.
Tel. 53465 nuo 20 iki 8 val.

PARDUODA

Transporto priemonės

Gera Ford Sierra, 1989 – 1990 m., 2,0, sedanas, vairo stiprintuvas, centrinis, liukso salonas, pilkos spalvos.
Tel. 33918.

1988 m. Opel Kadett Caravan. Kaina 1500;
VW Golf, 1987 m., 1,3, raudonos spalvos, 2 durys.
Tel. 59279.

Opel Kadett Caravan, 1,6, dyzelis, 1985 m.
Tel. 51092.

Savos gamybos traktorių.
Tel. 53016.

MTZ-82 traktorių.
Tel. 58017.

1990 m. Toyota Corolla, 1,6, T.A. iki 2000, elektrinis liukas, perlamutras. Kaina 2500.
Tel. 32431, 54592.

Baltos spalvos VAZ-21013, 1982 m., T.A. iki 2000 08.
Tel. 33117.

Ford Fiesta, 1985 m. Kaina 550.
Tel. 26438.

Audi 100, 1985 m., 1,8. Kaina 2100.
Tel. 52752.

1989 – 1990 m. Toyota Corolla, 1,3, 3 durys, sidabrinės spalvos, T.A. iki 2000 m. Kaina 2050.
Tel. 41636 nuo 18 val.

Mitsubishi Galant, 1991 m., turbo dyzelis, privalumai.
Tel. 33665.

1987 m. Ford Sierra Caravan, liukas, 5 bėgiai, centrinis užraktas;
1986 m. Opel Ascona, veliūras, liukas, kablys, 5 bėgiai. Kaina 950.
Tel. 68150.

1991 m. Fiat Ducato 2,5D, krovininis mikroautobusas, baltos spalvos, žemas, trumpas, Lietuvoje neekspluatuotas. Kaina 3300.
Tel. (8-287) 92851, 33776.

1983 m. Opel Kadett, T.A. iki 2000 m., variklio defektas, arba keičia. Siūlyti įvairius variantus.
Tel. 43460, (8-286) 30199.

Mūsų laikraštyje - nemokami skelbimai, sveikinimai, padėkos, užuojautos !

Pasakoja vos keturiasdešimt perkopęs vyras, iš gretimo rajono gyvenvietės Rokiškin atvežęs sūnų gydytis nuo narkomanijos.

"Nežinau, kodėl man atrodo, kad už tai, kas atsitiko mano sūnui, esu kaltas ir pats. Gyvenimas tapo panašus į įtemptą lanką – nežinai, kada iššoks strėlė, nežinai, kur ji kris... Naktimis kažkokia nepaaiškinama jėga priverčia šokti iš lovos, eiti į sūnaus kambarį patikrinti, ar jis guli, ar jam ramu. Taip buvo pastaruosius porą mėnesių – tada, kai pasitvirtino mūsų su žmona įtarimas: sūnus vartoja narkotikus. Širdį tarsi šaltomis rankomis suspaudė – kaip tai? Nesamone, argi gali būti? Kad dažnai vakarais Dainius pas draugus iš-eina – tas tiesa, bet negi sulaikysi, kai pilnametis? Kartais ir namo negrįždavo nakvoti. Bet kam jaunystėje nepasitaikė? Kitą dieną vaikas pareidavo. Vėl jo būdavo pilni namai. Po kurio laiko Dainių lyg kas pakeisdavo – zuja iš kampo kampan, vietos neranda, viskas po kojomis maišosi, viskas nervina. Nesuprantam savo vaiko. Jau dvidešimt, sunkus amžius lyg ir turėjo likti praityje, o elgiasi lyg paauglys. Ap-spardo blogai besidarinių duris, teškia į kampą nešvarų puoduką ir iš-lekia kaimyninio kiemo link, kur jo draugas ir bendramokslis Mykolas gyvena. Manom, pasikalbės du bičiuliai, apsiramins mūsų vaikėzas, grįš normalėnis. Grįžta. Kartą, eidamas pro šalį, tokiomis akimis žvilgtelėjo... Rodos, koks zombis iš kino filmo. Brinkteli į lovą, tik nekalbink, neužkabink... Su-nerimom su žmona – kokio "brudo" prisigalvojo prisigerti? Ir argi gerai taip – nuo jaunų dienų girtauti? Tada man prieš savo Zitutę galvą nulenkus sėdėti tekdavo, nes moralai krisdavo į mano daržą, viską primindavo, kaip aš žalioje jaunystėje samagono stiklelin irgi nespjaudavau, o iki dugno išlenkdavau ir dar kol įpils laukdavau. "Tavo genai, tėvai, tu ir daryk tvarką", – rypuodavo moteriškė. Lengva pasakyti, bet nuo kurios pusės tą tvarką pradėti daryti, pats neišmaniau. Tik prisiminiau, kad ir mano tėvas už per didelę meilę alkoholiui bandė moralizuoti,

ADATA MOKA LAUKTI?

Sveikatos apsaugos ministerijos duomenimis, per paskutiniuosius penkerius metus Lietuvoje narkomanų padaugėjo dešimt kartų.

bet aš jo "klausiau". Tik jaunos žmonos ultimatas padėjo. O kaip elgtis šiuo atveju? Taip ir nesusikūriau mintyse "teksto", kurį norėčiau pasakyti sūnui.

Kaip perkūnas trenkė auklėtojos skambutis: "Jūsų sūnus vartoja narkotikus". (Dainius baigia kažkada per kvailą užsispyrimą mestus mokslus jaunimo mokykloje). Pirmajai elektros srovei nukračius visą kūną, atėjo praregėjimas: "Tai aš nežinau, kas tie narkotikai. Tai mūsų tėvai to nežinojo, o spauda ir televizija mūsų jaunystės metais skelbė, kad narkomanija – kapitalistinio pasaulio kasdienybė, tik pas mus, laimė, jos nėra..." Štai kur glūdi kelių lašinių palčių, kelių šimtinių, žmonos papuošalų ir naujo dviračio dingimo priežastis. O mudu su Zita įtarėm, kad naujai atvykę kaimynai nesąžiningi.

Nebemoku apsakyti, kaip reagavo žmona. Tą naktį abu nemiegojom – apgalvojom įvairius elgesio variantus. Užsipuolėm grįžusį Dainių.

"Sėsk, pasakok, prisipažink, išklau-

syk!" – komandavom. Prisipažino, kad norėjęs pabandyti, ką tai reiškia susileisti narkotikų iš smalsumo. Tuo labiau, kad draugai gundė, sakė: "Jei nebandei, kaip gali žinoti ir sakyti, kad tai blogas dalykas?" Kartą, kitą kažkas narkotikų jam suleido veltui. Paskui, kai pats nuėjo jų paprašyti, "geradariai" tik pasijuokė: "Tu ką, vyruti, manai, tai – labdara?" Dainius manė esąs stiprus. Deja... Susileidęs narkotikų, sakėsi, jausdavosi tarsi nereliame pasaulyje – viskas taip gražu, gera, jokių problemų. Problemos atsirado paskui – kur gauti pinigų "dozei", kurios reikėjo vis tankiau. Kad ir kaip sakėsi mus mylėjęs, ryžosi geriau nešti daiktus ir pinigus iš namų. Visą "gerumą" pakeitė sloga, skrandžio spazmai, viduriavimas. Paskui – sąnarių skausmas. Tada narkotikai, anot Dainiaus, jau reikalingi nebe kaip gėrio garantas, o kaip vaistas. Tai – jau priklausomybė. Nuvažiavom su Dainiumi pas gydytoją, kuri patarė rimtai gydytis stacionare. Atvežiau jį čia, Rokiškin. Mūsų su žmona prašymai ir maldavimai mesti, susiimti ir gyventi žmoniškai, rezultatų nedavė.

Perskaičiau viską, ką radau apie narkotikus ir narkomaniją. Ir Dainiui liečiau perskaityti. Negi ir mūsų vaiko tas laukia – garbės, žmoniškumo, sąžinės ir valios praradimas, savęs pasmerkimas myriop?

Per tą pusmetį pastebėjus, kad su mūsų vaiku kažkas negerai, pasikeitė daug kas. Neišlaikė žmonos širdis – atgulė ligoninė. Aš mečiau rūkyti, nusprendžiau pabandyti, ar galima po dviejų dešimtmečių pypkiavimo jo atsisakyti. Pasirodo, galima ir nesunkiai. Bet narkotikų atsisakyti gal ir sunkiau... Kažkodėl pradėjau bijoti žvelgti žmonėms į akis. Lyg kaltas būčiau. Ir nežinau, kaip mes gyvensime toliau. Dainiaus "draugeliai", sužinoję, jog jis nori viską mesti, kabintis į naują gyvenimą, važiuoja gydytis, tik pasišaipė: "Adata moka laukti". Gal mano išpažintis bent kiek atkreips mano bendramžių dėmesį. Tų, kurie dar iki šiol mano, kad narkomanijos pas mus nėra, kad ji – kažkas nerealaus ir sklendo toli nuo mūsų vaikų. Apsidairykime!"

Janina

1 MĖN. - 6 LT; 3 MĖN. - 18 LT; 6 MĖN. - 36 LT. →

1. NE VISI RŪPINASI PRIEŠGAISRINE SAUGA

Su Rokiškio sukarintos priešgaisrinės dalies vyresniuoju inžinieriumi majoru Stasiu Juodka važiuojame Kamajų link pasižiūrėti, kaip vienur ar kitur laikomasi priešgaisrinių saugos taisyklių. Užsukę į UAB "Medrokis" lentpjūvę Aukš-

S.Juodka nebuvo patenkintas priešgaisrine sauga "Medrokio" lentpjūvėje.

takalniuose įsitikinome, kad čia dar ne viskas padaryta, kas buvo liepta anksčiau. Galbūt žmonės įsitikinę, kad nelaimė juos aplenks. Bet ji ateina nei laukta, nei kviesta. Tik vėliau, kai patiriami didžiuliai nuostoliai, susimąstoma, ar nevertėjo laiku įvykdyti tikrintojų reikalavimų.

Duokiškyje viena šalia kitos stovi dvi parduotuvės. Dailesnė, pasak pardavėjos, - Vlados Blažienės nuosavybė, kita - Rokiškio vartotojų kooperatyvo. Nors pirmojoje įrengta šiuolaikiška priešgaisrinė signalizacija, tačiau tąkart, kai į ją užsukome, neradome nė vieno gesintuvo. Kooperatyvo parduotuvės sandėlyje buvo du gesintuvai. Pardavėja Anfisa Šinkūnienė sakė, kad kooperatyvo pirmininkas Stasys Žvirblis rūpinasi ir priešgaisrine sauga, ir prekių tiekimu, o labiausiai - žmonėmis. "Niekada nepalikis vieno nelaimėje", - kalbėjo A.Šinkūnienė, prekyboje dirbanti nuo 1971 metų, o Duokiškyje - dveji. Ji pakeitė čia dirbusį, į aštuntą dešimtmetį įkopusį Juozą Karalevičių.

Kol majoras S.Juodka tikrino tai, kas jam priklauso, moteris prisipažino, kad jų parduotuvę daug kas kontroliuoja. "O štai privatininkų - turbūt niekas", - su-

A.Šinkūnienė - prekybos veteranė.

abejojo A.Šinkūnienė, pasiguodusi, jog į Duokiškį atvažiuojas kažkoks pilietis ir tiesiai iš automobilio ketvirtadieniais prekiaujas duona. Pasak pardavėjos, šitaip ji netenkanti nemažai pirkėjų, tuo pačiu - ir pajamų.

Priešgaisrinės dalies vyresnysis inžinierius S.Juodka palinkėjo, kad nė į vieną parduotuvę netektų atskubėti kitu reikalu - gesinti ugnies, ir mes išvykome pasižiūrėti, kaip saugos taisyklių laikosi ūkininkai.

2. TRIHEKTARININKĖ BALSUOJA UŽ KOLŪKIUS

Tų žemdirbių, kuriuos ketinome aplankyti, deja, neradome namuose. Tad užsukome į didesnę trobą Duokiškio pakraštyje, manydami, kad gal čia įsikūręs koks ūkininkas, kurį būtų neprošal "pabaksnoti", jei kas nors netvarkoje. Įėjome į nerakintą trobą (į beldimą niekas neatsiliepė) ir iš lovos prikėlėme popiečio miego prigusią senyvą moteriškę. Pasisakė ir vardą, ir pavardę - Elena Paškonienė. Ir dar daug ko prisakė, vos spėjome klausytis.

Jai, pasirodo, "prie kolūkių" buvo geriau. "Kokia bėda ištiko - gyvulys ar vyras apsirgo, tėvas numirė, - nubėgai kontoron, tuoj mašiną, veršį ar paršą davė. O dabar, ką tu, Dievulėliau, - greitakalbe bėrė moteris. - Nieko neturiu. Trys hektarai, trys karvės, bet pieną brokija, sako, nerūšinis. Kolūky eilinę lauko darbininkę buvau. Paskui, kai ištekėjau ir motinystės atostogų išėjau, fermos vedėja atbėgusi sako, kad Panevėžin kiaules veš. "Susimildama, padėk", - prašo. Nuėjau padėti ir dribti - įlė-

"Visko gyvenime mačiau", - sakė E.Paškonienė.

kiau į maišytuvą. Ratavokit, šaukiu. Buvo toks veterinaras Tumonis, tai jis sako: "Nieko nematau, tik ranka iš maišytuvo kyšo".

Ištraukė iš to maišytuvo - ir tiesiai ligoninė. O vaikas tik keturių mėnesių buvo.

Daug visko esu mačiusi, daug pergyvenusi, sveikatos nebeturiu. Gaunu 240 litų pensijos, ale reikia samdyti traktorių. Aras - litas ar dar daugiau. Vygėliai čia netoliau gyvena, tai prisiprašai, už litą aparia.

Turiu sūnų, tai tas gal Vilniuj gyvena. Vyras kolūky dirbo traktorininku, ėmė ir numirė. Neseniai radau tokį žmogelį, susimečiau, jei bus geras, apsižensysiu. Jei blogas - išvarysiu. Sunku be vyriškos rankos. Darbininkų paprašai, dienai - 30 ar 40 litų. Visiems neprimokėsi, o ir nelabai jų gausi. Aš baigiu 70, kaimynei - 80. Kitas žmogelis - antros grupės invalidas. Vieni seniai. O ir malūnan reikia, ir malkų".

Dar daug ko prisnekėjo Elena Paškonienė, bet jau temo, ir mes skubėjome į Rokiškį...

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotraukos

Kioskuose laikraštis kainuos 0,80 lt →

Dvidešimt penkerių metų Jolanta dirbauostamiesčio prestižinėje Manto gatvėje esančioje kavinėje barmene.

- Su Rokiškiu mane sieja tik tiek, kad pas senelius auga šešerių metų sūnelis Vytenis. Su tėvais esu susipykusi mirtinai, buvęs vyras net nežinau kur trankosi, gal net kalėjime sėdi. Kiekvieną mėnesį vaikui išlaikyti išsiunčiu 300-400 litų. Gal ir mažokai, tačiau pinigų tau pau, nes nežinau, kaip toliau pakryps mano gyvenimas, o Vyteniui pinigų reikės, nes ir seneliai su saule negyvens, - pasakoja Jolanta.

Deja, jos darbas bare – tai tik savotiška priedanga. Švie-siaplaukę Jolantą vietinės seniausios profesijos merginos, o tuo labiau vyrai vadiną Mona Liza. Paslaugas vyrams ji teikia už pinigus.

- Pasirenku turtingus vyrus. Žinau, kad dauguma jų turi žmonas, tačiau nori prasiblaškyti. Turiu net nemažai pastovių partnerių, kurie man ne tik gerai užmoka, bet nuperka kvepalų, kartais net brangių dovanų. Vengiu užsienio jūreivių, nes bijau užsikrėsti. Štai neseniai dvi mano pažįstamos išvyko gydytis į Kaliningradą. Kiek žinau, vienai įtaria ŽIV. Tai jau tragedija. Suprantu ir aš, kad balansuoju ant bedugnės krašto, tačiau kol kas savo profesijos nekeisiu, nes reikia pinigų. Be to, man bendravimas su svetimais vyrais teikia malonumo. Kartais net pagalvoju, kad gal esu nenormali. Pasikalbu ir su kitomis šia profesija besiverčiančiomis moterimis. Joms irgi panašios problemos, tačiau liepia neimti į galvą, nes kiekvienas žmogus turi tik vieną gyvenimą. Nuo likimo nepabėgsi, - atvirai dėstė buvusi rokiškietė.

Iš gimtinių į Klaipėdą ji išvažiavo tikėdamasi studijuoti universitete. Įstojo nesunkiai, tačiau prasidėjo nepritekliai, nes tėvai, nors ir gana turtingi, dukros materialiai nerėmė.

"Kiti studentai pragyvena iš stipendijos. Ir tu gali pragyventi. Laisvalaikiu gali dar kokia raštininke padirbėti", - tokia buvo tėvų nuomonė.

Tai Jolantą labai įsiutino. Susirado pirmą pasitaikiusį klaipėdietį vaikina. Po trijų mėnesių susituokė, tėvų į vestuves nekviėtė. Greit pasijuto nėščia, vyrelis pradėjo kažkur užtrukti, matė, kad ji ir uošviams nereikalinga.

Buvo kilusi mintis net nusizudyti, bet prisiminė senelius. Grįžo į Rokiškį. Seneliai neatstūmė, priglaudė. Pora metų iš jų pensijos su vaikiu gyveno, susirašinėjo su Klaipėdoje likusia drauge.

Neradusi norm a l a u s

- Žinau, kad taip gyvenimas tęstis negali amžinai. Vis tiek vieną kartą viską reikės nutraukti. Tačiau turiu pasiūlymų išvažiuoti į Jungtinių Arabų Emiratų. Mano pažįstamos ten nesiskundžia. Bent jau dėl pinigų. Bet iš prigimties esu bailoka, nemėgstu rizikuoti. Nors kartais pagalvoju, kodėl ne -

Jolanta į Rokiškį nežada grįžti

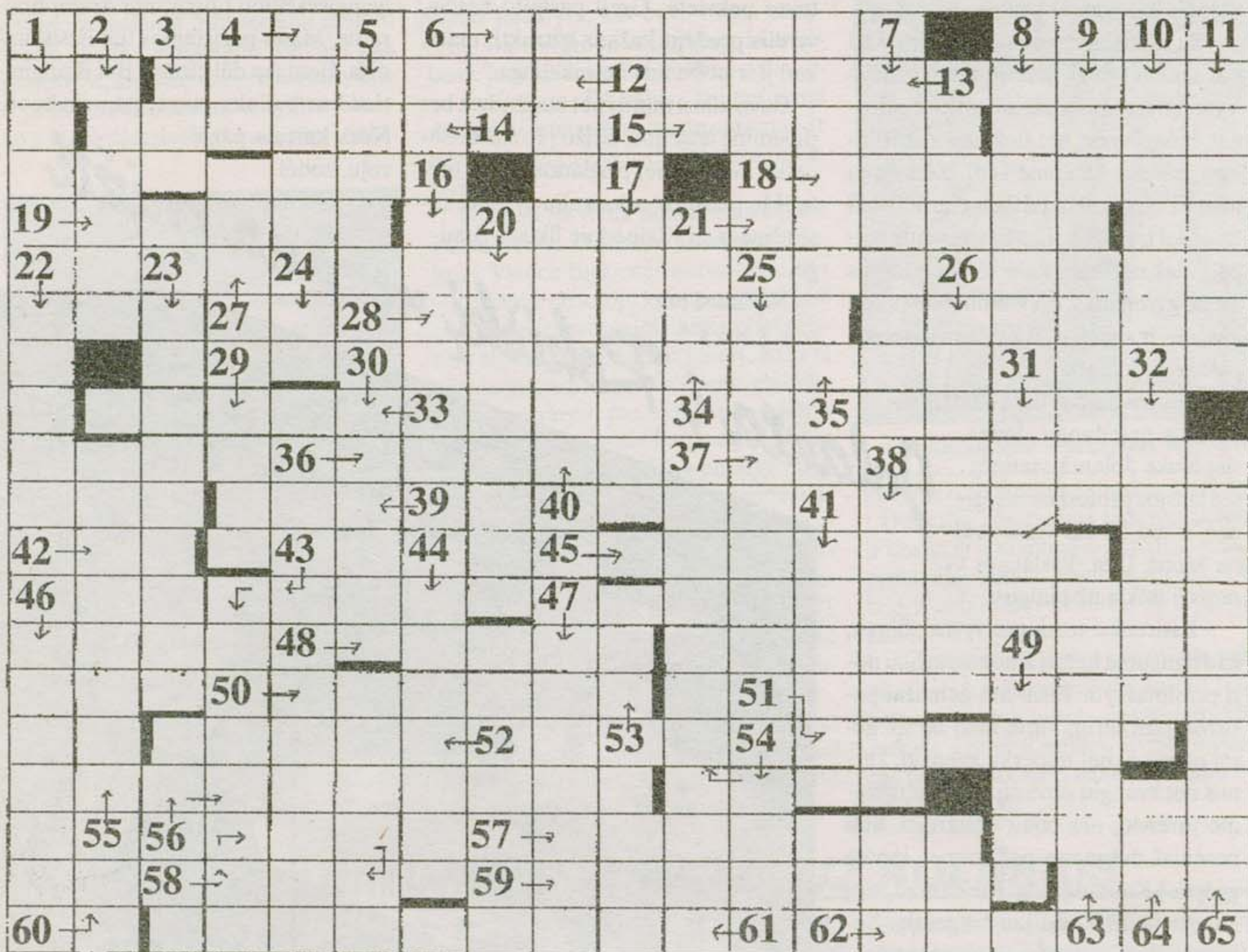
darbo Rokiškyje ir draugei pasiūlius atvykti į uostamiestį, Jolanta ten ir išvažiavo. Įsidarbino pardavėja, tačiau labai mažai uždirbdavo. Žavią merginą greit pastebėjo vienos kavinės šeimininkas. Pasikvietė pas save, daug nesivaržydamas pasiūlė pergulėti. Kurį laiką ją naudojos kaip žmona, vėliau, matyt, atsibodo, nes perleido kitiems savo pažįstamiems. Kartu leido dirbti barmene. Ir dabar dažnai klientus jis pats parenka. Dalį pelno tenka atiduoti šeimininkui, tačiau ir Jolantai nemažai lieka. Nuomoja vieno kambario butą, turi automobilį, kuriuo kartais atvažiuoja į Rokiškį aplankyti sūnelio.

pabandžius. Kaip toliau susiklostys gyvenimas, net pati nežinau. Tačiau labai myliu sūnelį, norėčiau turėti mylimą vyrą, kuris pasirūpintų manimi, trapią moterimi. Išbraukčiau iš gyvenimo viską, kas buvo iki šiol. Po didelio šėlsmo uostamiestyje, mielai nusipirkčiau kokį namelį tylioje Rokiškio gatvelėje ir pradėčiau gyvenimą iš naujo. Bet dažnai pagalvoju, kad tai mano neįgyvendinamos svajonės. O gal? – atsisveikindama sakė Jolanta.

P.S. Dėl suprantamų priežasčių merginos vardas pakeistas.

Sigita Peštukienė

Kryžiažodis "Ką rodo TV?"

1. ...Bulvaras	27. " ... Orleanas"	54. ... Masalskis
2. "X..."	28. "Santa ..."	55. ... pasaulio sporto apžvalga
3. "...vilkas"	29. "Daktarė ..."	56. "... šou"
4. ...-14	30. "... sienos"	57. "Saulėta ..."
5. Buvusios laidos "Tangomanija" vienas iš vedėjų	31. ... Mildažytė	58. Anglų nuotykių serialas
6. "... ir šuo"	32. "... nuotyčiai"	59. "Niu ..."
7. "... Ryto" televizija	33. Serialas, rodomas LTV kanalu	60. "... namų negerai"
8. "... gale kablys"	34. "... ne vakaras"	61. Žaidimo "Taip. Ne" vedėjas
9. Laida vaikams	35. "... telefonas 911"	62. Muzikinė laida
10. "Stop ..."	36. "Kruvinoji ..."	63. Sporto naujienos
11. ... Sviderskytė	37. "... kampo"	64. Laisvas ir nepriklausomas kanalas
12. "Volkeris... reindžeris"	38. Serialas, rodomas BTV kanalu	65. "Kalifornijos..."
13. Sekmadienio...	39. "Nuo ..."	
14. VRS...	40. "Su Egle ..."	
15. ... Vibir"	41. ...Pečiulienė	
16. "Be ..."	42. "... dar nebuvo"	
17. "Radijo šou" veikėjas	43. ... prognozė	
18. "... apie Vilių Telį"	44. "... - jūsų teisė rinktis"	
19. ... lenkų kalba	45. "Dalia ... kalbina"	
20. "Ant..."	46. ... Pumprickaitė	
21. "Baltojo ... svetainė"	47. Serialas, rodomas LNK kanalu	
22. Humoro laida	48. ... savaitė	
23. "Žmogžudysčių..."	49. "Buvo kartą ..."	
24. "Plikio ir Šmikio..."	50. "Komisaras ..."	
25. "... riteris"	51. Serialas, rodomas BTV kanalu	
26. "... gimnazija"	52. Etninis žurnalas	
	53. "Išgelbėk draugą"	

**Kryžiažodžio, spausdinto 68 – me
numeryje, atsakymai**

Pagal laikrodžio rodyklę:

1. Gitara 2. Akcija 3. Belgai 4. Laužas 5. Stotis 6. Taksas 12. Samtis 13. Saktis 14. Kalnas 15. Baldas 22. Širmas 23. Margis 24. Dyglis 25. Gumbas 31. Ramovė 32. Choras 33. Nacija 34. Rutina 35. Saikus 36. Kailis.

Prieš laikrodžio rodyklę:

7. Ragenas 8. Garsas 9. Kaulas 10. Laukas 11. Asveja 16. Bangos 17. Mašina 18. Tingis 19. Našlys 20. Gurbas 21. Rūkana 26. Vėgėlė 27. Manija 28. Magija 29. Dygutė 30. Kadras.

ANEKDOTAI

Studentas knisa žemę. Kitas klausia:

-Ką darai?

-Supranti, paskyrė užduotį: rasti kvadratinę šaknį. Trečią dieną rausiu, bet tik apvalios pasitaiko.

Čiukčios klausia:

-Ką veiki, kai grįžti iš medžioklės?

-Mylėti žmona.

-O po to?

-Dar mylėti žmona.

-O po to?

-Nusiimti slidės.

Pranešimas per radiją geležinkelio stotyje:

-Traukinys Vilnius – Čiukotka išvyksta antru keliu, 12 valandą. Specialiai čiukčiai kartoja: -Traukinys Vilnius – Čiukotka važiuos namo 3 ir 4 bėgiais tada, kai laikrodžio rodyklės bus viršuje.

Eina Štirlicas per Berlyną, prisigęs visus ordinus. Priešais jį motociklu važiuoja esesininkai.

"Metalistas..." – pagalvojo esesininkai.

"Baikeriai..." – pagalvojo Štirlicas.

Namo, į kurį neseniai persikrausčiau, kontingentas gana įtakingas: gydytojas, gėrimų parduotuvės vedėja, autoserviso šaltkalvis, vaikų darželio auklėtoja...

Nors aš pats dirbu niekam į akis nekrantančioje įstaigėlėje, tačiau nusprendžiau, kaip sakoma, kompanijos negadinti. Jaučiau, kad galiu net deramai į jų būrį įsilieti. "Tik kaip?" – sukau galvą.

Kartą ankstyvą rytmetį pamačiau minėtas personas sportiniais kostiumais apsitemputančias. Pasekiau – ogi apnas kitą gainioja.

Prisijungiant prie jų, išvykiau ir aš. Šioje naujokas, todėl rė gerokai apčiojant ir beklūnes į visas šalis. Tik po to išleido į bėgimą. dangi judėjau vėžio tempu (įstaigėlės viršininkas vaiko triskart greičiau), pagalvojau, kad yra šansų vienu šūviu pargriauti keletą laimikių.

-Mano simpatijai ne už kalnų gimtadienis, - sakau šalia trepsinčiai ilgakojai parduotuvės vedėjai, - o geresnio ir pigesnio gėrimo gauti sunkoka...

-Sunku, - pritaria įraudusi nuo bėgimo vedėja.

-Jums, - sakau, - lengviau...

-Nė velnio, - čirksteli seilėmis ilgakojė. - Negaliu pakęsti, kai eilėje – vienos moterys ir tie, drebantys... Nė vienas padorus vyras neužsuka. Anksčiau, - apsilaižo vėjo nugairintas lūpas, - ir pati sandėliuke su žymiom personom susidauždavau. Manai, čia dėl sveikatos lakstau? Man – savi interesai.

Pirmas šūvis – pro šalį.

-Tas opelis... - minu ant kulnų serviso atstovui.

-Opelis, brol, blogai, - energingai mosuodamas alkūnėmis, aiškina šaltkalvis. - Pirk golfą – jokio vargo. Pats patyriau.

-Už mano minimalų?

-Už mano pusę etato! – dar smagiau sušvytavo alkūnėmis. Mokykis keisti tempą! – Ir nuzvimbino lyg karkvabalis.

Prisigretinau prie dailiosios šio pasilakstymo dalyvės – darželio auklėtojos. Jaunutė, į dukras man tiktų. Šita tai nepaspruks.

-Ar Juliuką pažįstate? – klausiu atsargiai.

-Juliukas Kupriukas! – nusižvengia. – Tai gal pats Vincas Kuprys būsi?

-Būsiu, - sakau nesmagiai.

-Tai va, Kupry, esi penkis litus skolingas, - smogia netikėtai į paširdžius kumelaitė. – Tėvų komitetas mano vestuvinei dovanai rinko, o tamstytė nedavei.

-Atnešiu, - išstenu, vos beatgaudamas kvapą. – Tik Juliuką prižiūrėkit – jis toks liesutis...

-Atneši – prižiūrėsiu, - sukerta į šlaktakį sportiniais bateliais.

Man visai pasidaro nejauku.

-Kentėk, - išgirstu už nugaros trūkčiojantį balsą – tai mūsų daktarėlis iš trečio aukšto atlapatuoja.

-Bijau, - stenu, - kad širdis neiššoktų. Štai kaip tabaluoja, - stveriu daktaro ranką.

-Ir aš bijau, - prisipažįsta. – Ką tada darytumėm?

Bet ačiū Dievui, įsikibęs gydytojo, distanciją baigiau laimingai.

Po kelių dienų pajutau tokį energijos pliūpsnį, kad pasiryžau įveikti daug sudėtingesnę trasą. Tik šį kartą vienas. Svarbiausia buvo pasiruošti psichologiškai: jeigu kas, tikėtis paramos iš šalies bus beviltiška.

Ir, žinot, pasisekė: tolimam užkampyje, sėkmingai įveikęs nuotolį, be jokių protekčių suradau gabalėlį deficito. Pasirodo, apsipylus prakaitu vardan brangiausio turto – sveikatos – galima būti laimingu.

Vygandas Pranskūnas

PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Tel./Faks. 5 13 54

e-mail:

pragiedruliai@post.omnitel.net

Leidėjas UAB "Rokiškio
pragiedruliai"

Indeksas 424.

2 spaudos lankai.

Laikraštis leidžiamas

antradieniais ir

penktadieniais

Tiražas 5990 egz.

Redaktorius

Vygandas Pranskūnas

Tel. 51532

Korektorė

Rasa Čižauskienė

Leidybos centras:

Jolita Kaškevičienė,

Robertas Uldukis

Autoriai atsako už pateiktus faktus ir kitą informaciją.

Redakcija už reklamos ir skelbimų turinį neatsako.

Skelbimai ir prenumerata redakcijoje priimami darbo dienomis.

*Kas gražu, atsilieps, kas
teisinga, nemirs, nors vandenim,
kalnais apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. lapkričio 20 d. penktadienis. Nr. 70. Kaina 0,80 Lt.

Moters likimas: du vyrai - už groto, dukra - kapuose

Rajono apylinkės teismas išnagrinėjo baudžiamąją bylą, kurioje Pakriaunių kaimo gyventojas Valdas Lapienis buvo kaltinamas gyvybei pavojingoje vietoje palikęs ir nesiėmęs priemonių gelbėti septynmetės Kristinos Šedytės. Mergaitė balandžio 10 dieną paskendo Kriaunos upėje.

⇒⇒⇒⇒

“Rokiškio pragiedrulių” korespondentas, viešėjęs Pakriauniuose, per pažliugusią pievą bridęs iki tragedijos vietos, klausęs mergaitės motinos Loretos Šedienės pasakojimo, susidarė įspūdis, kad į tuos namus vienokia ar kitokia nelaimė tiesiog belste beldėsi.

Kristina gimė tuo metu, kai jos tėvas Valdas Šedys, motociklu mirtinai sužalojęs ketverių metų vaiką, atlikinėjo bausmę taip tada vadintose laisvosiose statybose. Nebaigęs “statyti”, V.Šedys pavogė du veršelius ir už tai buvo nuteistas 5 metams ir 6 mėnesiams laisvės atėmimo griežtojo režimo pataisos darbų kolonijoje. Pasibai-

Nebylus L.Šedienės šauksmas prie Kriaunos upės.

gus bausmės laikui, V.Šedys į Pakriaunius negrįžo. L.Šedienė vis dažniau ėmė lankyti kaimynas V.Lapienis...

Išsituokusi su V.Šedžiu, Loreta nuo sugyventinio, palikusio savo šeimą, susilaukė sūnaus.

Nukelta į 2 psl

Kaip nemokamai rokiškėnams nuvykti į Paryžių?

-Tai labai nesudėtinga. Tereikia pirkti mūsų produkciją ir iki sausio 1 dienos į įmonę paštu atsiųsti nuo butelių etiketės, - sakė akcinės bendrovės “Obelių aliejus” direktorius Bernardas Trimonis.

Tuoju pat po Naujųjų metų Obeliuose vyks loterija, kurioje du laimingieji bendrovės lėšomis galės aplankyti Prancūzijos sostinę, kiti laimėtojai gaus 50 “Philips” firmos vertingų prizų.

Šiuo metu įmonėje pats darbymetis. Iš šių metų rapsų jau pagaminta apie tūkstantis tonų aliejaus. Iš viso pirkėjams bus pateikta daugiau kaip 5 tūkstančiai tonų šios vertingos ir maistingos produkcijos.

Kasdien didelius aliejaus kiekius užsisako Vilniaus, Šiaulių, Kauno, Marijampolės, Klaipėdos, kitų miestų bei rajonų prekybininkai. Jo paklausa ypač padidėjo lapkričio mėnesį. Gamybininkai tikisi, kad dar daugiau jo bus išpirkta prieš šv. Kalėdas, kitas šventes.

Nors pabrango cukrus, kiti maisto produktai, direktorius tikino, kad šiais metais rapsų aliejus nebrangs.

Rimantas Jurgelionis

“Rokiškio pragiedrulių” prenumerata 1999 metams

